

PKAN_WH/1161/2026

Data: 06.02.2026 r.

UNIWERSYTET SZCZECIŃSKI
WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Prof. zw. dr hab. Ewa Komorowska
Instytut Językoznawstwa
Uniwersytetu Szczecińskiego

Szczecin, 22.11.2025 r.

Recenzja poprawionej rozprawy doktorskiej Magister Katarzyny Oberdy
pt. *Discourse of Professional Mediation for Conflict Resolution*
(*Dyskurs profesjonalnej mediacji w celu rozwiązywania konfliktu*), Kielce 2025, s. 538

Rozprawa doktorska pt. *Discourse of Professional Mediation for Conflict Resolution* (*Dyskurs profesjonalnej mediacji w celu rozwiązywania konfliktu*) została przygotowana w dziedzinie językoznawstwa przez Panią mgr Katarzynę Oberdę pod kierunkiem Pani prof. dr hab. Iriny Oukhvanovej, na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Do recenzji została przedstawiona piszącej te słowa nowa – poprawiona rozprawa doktorska mgr Katarzyny Oberdy. Pierwsza recenzja Jej rozprawy doktorskiej została przygotowana przez piszącą te słowa 19.12.2024 roku. Była to recenzja pozytywna z sugestiami i uwagami do poprawienia. W związku z powyższym w obecnej recenzji nie będę omawiać wszystkich zagadnień, na temat których pisałam w poprzedniej, lecz uwagę swoją skoncentruję na zmianach wprowadzonych przez Doktorantkę i ustosunkuję się do wniesionych bądź nie wniesionych poprawek.

Przedstawiona do recenzji poprawiona wersja rozprawy doktorskiej ma ten sam tytuł, jak poprzednia, tak więc wpisuje się swym zakresem tematycznym w interdyscyplinarne badania przestrzeni dyskursu, ze szczególnym uwzględnieniem dyskursu mediacji służącej rozwiązywaniu konfliktów.

Poprawiona dysertacja doktorska składa się ze wstępu, dwóch rozdziałów teoretycznych, rozdziału metodologicznego i trzech zasadniczych rozdziałów praktycznych, poświęconych analizie danych, w których przedstawiono i omówiono wyniki przeprowadzonego badania, zakończenia, bibliografii, wykazu źródeł, spisów tabel, rysunków/diagramów i skrótów stosowanych w rozprawie oraz streszczeń w języku angielskim i polskim. Pomimo zasygnalizowanych podobieństw strukturalnych w poprawionej pracy dają się zauważyć duże różnice treściowe w poszczególnych rozdziałach: szczególnie dotyczą one rozdziałów badawczych, a mianowicie rozdziału czwartego, piątego i szóstego, które są właściwie rozdziałami przygotowanymi od nowa. Drobne zmiany można też zaobserwować we wprowadzeniu do rozprawy i w teoretycznych rozdziałach pracy. Doktorantka zamieściła także załączniki do pracy. Wśród czternastu załączników, jedenaście jest nowych. Poszerzona również została lista tabel i rysunków, umieszczonych w pracy. Skład tematyczny dysertacji nie budzi zastrzeżeń.

Prześledzę nową wersję rozprawy pod kątem ustosunkowania się do wprowadzonych nowych treści i odniesienia doktorantki do zaproponowanych przeze mnie zmian.

Pierwsze zmiany, które zdecydowanie są na korzyść rozprawy, umieszczone zostały we wstępie do rozprawy. Dotyczą one określenia źródeł i zawartości materiału badawczego, który w odniesieniu do poprzedniej wersji pracy został znacznie poszerzony. Nadto Autorka rozwinęła w punktach cel zadań teoretycznych, czego nie było w poprzedniej wersji i przypomniała cel zadań praktycznych. Zaletą zmian jest również poszerzenie opisu metodologicznego rozprawy. Wstęp zawiera omówienie treści poszczególnych rozdziałów, w tym nowe omówienie rozdziałów, które w porównaniu z poprzednią wersją pracy zostały zupełnie zmienione. Jeszcze raz podkreślam, że w pracy zostały zmienione trzy rozdziały analityczne, prezentujące nowe, korzystniejsze podejście do materiału badawczego.

Prześledzę ustosunkowanie się Doktorantki do zaproponowanych uwag i sugestii.

1. Uwaga dotyczyła nieścisłości tytułu w spisie treści i w pracy:

„Uwaga do rozdziału pierwszego – zaistniała pomyłka, gdyż ten sam rozdział ma dwa różne tytuły. W spisie treści widnieje następujący tytuł: *Architecture of mediation with underlying conflict – an interdisciplinary*

perspective, a w części opisowej pracy tytuł pierwszego rozdziału brzmi inaczej: *Mediation with underlying conflict – an interdisciplinary perspective*. Zapewne jest to wynik intensywnej pracy nad dysertacją, podczas której omyłkowo nie ujednolicono tytułu rozdziału pierwszego”.

To niedociągnięcie zostało już poprawione w nowej wersji rozprawy.

2. Uwaga dotyczyła skrócenia zbyt rozbudowanych rozważań teoretycznych:

„warto by było zastanowić się, czy nie skrócić omówienia niektórych treści – szczególnie w części opisu perspektywy filozoficznej – a usunięte informacje przenieść do przypisów czy uwzględnić w artykule tematycznym”.

W wersji poprawionej Autorka postarała się o skrócenie niektórych rozważań filozoficznych i większą selekcję tekstu.

3. Uwaga na temat niewystarczającego materiału badawczego do analizy:

„Ogólna uwaga w odniesieniu do poszczególnych rozdziałów praktycznych jest następująca: zgromadzony materiał praktyczny – jednostkowego przykładu mediacji – nie jest w pełni wystarczający do opisu mediacji profesjonalnej”.

„Podstawowym mankamentem pracy jest zbyt skąpy materiał empiryczny, który stał się podstawą opisu materiału”.

Warto podkreślić, iż Autorka uwzględniła tę uwagę i w obecnej wersji dysertacji zawarty jest nie jednostkowy przykład mediacji, lecz przeanalizowała znacznie więcej przykładów mediacji. Analizowany materiał jest zatem wystarczający do opisu .

4. Sugestia głębszej analizy dyrektywnych aktów mowy i analizy pragmatycznej:

„Rozdział czwarty pt. *Rekonstrukcja procesu mediacji jako działania: Przypadek mediacji w sprawie planu rodzicielskiego*, koncentruje się na związkach między tematami mediacji a interakcją, strategiami komunikacji mediacyjnej a argumentacją oraz aktami mowy w mediacji, z naciskiem na akty illokucyjne i zamierzone akty perlokucyjne. Rozdział ciekawy, ale założenie metodologiczne wydzielenia dyrektywnych illokucyjnych aktów mowy – moim zdaniem – nie jest prawidłowo zinterpretowane, co odbija się na interpretacjach lingwistycznych”.

„Proponuję również przemyśleć pragmatyczne aspekty funkcjonowania poszczególnych aktów mowy, by właściwie odnieść omawiane działania komunikacyjne i towarzyszące im perlokucje, np. przy akcji mowy „podziękowanie” – perlokucja radości, przy komisywnym akcji mowy „obietnica” – perlokucja zadowolenia itd. Przy analizie dyskursu, warto zwrócić również uwagę na fakt, które z werbalnych i pozawerbalnych kontekstów funkcjonowania określonych aktów mowy sprzyjają ujawnianiu się różnych sił illokucyjnych, jakie strategie

pragmatyczne stosują rozmówcy w interakcjach czy też które z funkcji pragmatycznych odgrywają rolę w omawianych sytuacjach mediacyjnych itd. Tym samym sugeruję przeniesienie środka ciężkości w pracy na badania materiału z punktu widzenia pragmatyki, ograniczenie liczby stron, a już przeanalizowany materiał z innych punktów widzenia do dopracowania i wydania w formie kolejnej monografii”.

Autorka ustosunkowała się do uwagi w nowym rozdziale piątym. Doktorantka szeroko omówiła akty mowy w mediacji, podejmując pragmatyczną analizę dyskursu i omawiając, między innymi, typy i formy aktów illokucyjnych, korelację między strategiami komunikacyjnymi a aktami mowy, a w zakończeniu analizy przedstawiła wyniki i dyskusję. Zagadnienie zatem zostało poprawione i merytorycznie rozbudowane.

5. Sugestia uzupełnienia bibliografii w rozprawie:

„Warto jednak byłoby poszerzyć bibliografię o prace językoznawców polskich, którzy zajmowali się czy zajmują zagadnieniami aktów mowy, np. Renaty Grzegorzczukowej, Krystyny Pisarkowej, Romana Kalisza, Aleksieja Awdiejewa, Aleksandra Kiklewicza, Artura Czapigi czy też piszącej te słowa itd.”

Sugestia ta została przyjęta przez Doktorantkę, która wzbogaciła bibliografię o prace wspomnianych powyżej lingwistów.

6. Sugestia poprawy technicznej spisu treści:

„Na pochwałę zasługuje piękny poprawny język angielski, starannie przygotowane przypisy, załączniki i bibliografia itd. I na tym tle dziwi niedopracowanie techniczne spisu treści: warto poprawić spis treści w taki sposób, by tytuły i podtytuły rozdziałów nie wchodziły w linię, gdzie jest podana strona oraz właściwie wydzielić rozdziały i podrozdziały. Podobnie dopracowania wymaga wykaz tabel i rysunków”.

W zasadzie to niedociągnięcia techniczne zostało w nowej wersji pracy poprawione, z wyjątkiem jednego miejsca. Być może automatyczne sporządzenie spisu treści nie pozwala na tę poprawkę.

Biorąc zatem pod uwagę uzupełnienia i wprowadzone zmiany do rozprawy doktorskiej zgodnie z zaproponowanymi przez piszącą te słowa sugestiami, jak również nowatorstwo tematyczne i znaczenie przedstawionej rozprawy doktorskiej, bogactwo prześledzonej i opisanej literatury tematu, piękny naukowy język angielski, umiejętności filologiczne Doktorantki w zakresie opisu zebranego materiału badawczego wraz z formułowaniem samodzielnych wniosków stwierdzam, że rozprawa doktorska **mgr Katarzyny Oberdy** spełnia

UNIWERSYTET SZCZECIŃSKI
WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

wymogi określone w art. 187 Ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce" z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. 2023 r. poz. 742 z późn. zm.) i w związku z tym **wnoszę o dopuszczenie mgr Katarzyny Oberdy do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia Doktora Nauk Humanistycznych.**

Ewa Komonowska

UNIWERSYTET SZCZECIŃSKI
WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Prof. zw. dr hab. Ewa Komorowska
Instytut Językoznawstwa
Uniwersytetu Szczecińskiego

Szczecin, 19.12.2024 r.

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Katarzyny Obierdy
pt. *Discourse of Professional Mediation for Conflict Resolution*
(*Dyskurs profesjonalnej mediacji w celu rozwiązywania konfliktu*), Kielce 2024, s. 394.

Rozprawa doktorska pt. *Discourse of Professional Mediation for Conflict Resolution* (*Dyskurs profesjonalnej mediacji w celu rozwiązywania konfliktu*) została przygotowana w dziedzinie językoznawstwa przez Panią mgr Katarzynę Oberdę pod kierunkiem Pani dr hab. Iriny Oukhvanovej, na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Dysertacja doktorska mgr Katarzyny Obierdy wpisuje się swym zakresem tematycznym w badania języka profesjonalnej mediacji.

Przedstawiona do recenzji dysertacja doktorska składa się ze wstępu, trzech rozdziałów teoretycznych, trzech zasadniczych rozdziałów praktycznych, poświęconych analizie danych, w których przedstawiono i omówiono wyniki przeprowadzonego badania, zakończenia, bibliografii, wykazu źródeł, spisów tabel, rysunków/diagramów i skrótów stosowanych w rozprawie oraz streszczeń w języku angielskim i polskim. Doktorantka zamieściła również pięć załączników: w Aneksie nr 1 transkrypcję części 1 mediacji rodzinnej, w Aneksie nr 2 – transkrypcję części 2 mediacji rodzinnej; Aneks nr 3 to transkrypcja części 1 mediacji rodzinnej zorganizowana w etapy, części i elementy strukturalne, Aneks nr 4 natomiast przedstawia transkrypcję części 2 mediacji rodzinnej zapisaną w postaci kolejnych etapów, części i elementów strukturalnych. Załącznik nr 5 zawiera przykłady kodowania zapisu tekstu mediacji.

Podziw budzi bogata bibliografia monografii, która liczy aż 26 stron. Świadczy ona zarówno o odczytaniu Doktorantki w literaturze tematu, jak i zaproponowanym w dysertacji szerokim spojrzeniu na dyskurs mediacyjny. Do bibliografii dołączony jest również spis

przytaczanych aktów prawnych odnoszących się do przepisów prawa międzynarodowego i europejskiego oraz źródeł internetowych, leksykograficznych i korpusowych. Warto jednak byłoby poszerzyć bibliografię o prace językoznawców polskich, którzy zajmowali się czy zajmują zagadnieniami aktów mowy, np. Renaty Grzegorzczukowej, Krystyny Pisarkowej, Romana Kalisza, Aleksieja Awdiejewa, Aleksandra Kiklewicza, Artura Czapigi czy też piszącej te słowa itd.

Pierwsze dwa rozdziały teoretyczne dysertacji zawierają przegląd literatury związanej z mediacją i dyskursem. Pierwszy rozdział teoretyczny pt. *Architecture of mediation with underlying conflict – an interdisciplinary perspective* (Architektura mediacji z konfliktem w tle – perspektywa interdyscyplinarna) tworzą dwa podrozdziały: *Mediation as a professional activity* (Mediacja jako działalność zawodowa) i *Mediation as a proces* (Mediacja jako proces). Doktorantka omawiając mediację jako działalność profesjonalną opisuje językową perspektywę mediacji, filozoficzną perspektywę konfliktu, interpersonalną komunikacyjną perspektywę konfliktu, psychologiczną perspektywę konfliktu i mediacji oraz psychologiczną perspektywę emocji i postaw. Przedstawione definicje i opisane teorie z różnych dziedzin nauki wydają się interesujące i niewątpliwie przedstawiają opisywane zjawisko wielokierunkowo. Zgromadzenie tylu informacji wymagało sporo pracy od Doktorantki, co zasługuje na pochwałę. Z drugiej jednak strony przy czytaniu rozprawy odczuwa się niekiedy ciężar ich nadmiaru. Jest to bowiem obszerne i drobiazgowe omówienie, z uwzględnianiem wielu informacji, z których niektóre – w zasadzie – można by pominąć (np. zbędne wydają się historyczne teorie filozoficzne itd.), biorąc pod uwagę fakt, że jest to dysertacja lingwistyczna. Sugestia moja jest następująca: może warto przenieść część z tych informacji do przypisów lub dać w przypisach odnośniki do literatury tematu.

Uwaga do rozdziału pierwszego – zaistniała pomyłka, gdyż ten sam rozdział ma dwa różne tytuły. W spisie treści widnieje następujący tytuł: *Architecture of mediation with underlying conflict – an interdisciplinary perspective*, a w części opisowej pracy tytuł pierwszego rozdziału brzmi inaczej: *Mediation with underlying conflict – an interdisciplinary perspective*. Zapewne jest to wynik intensywnej pracy nad dysertacją, podczas której omyłkowo nie ujednolicono tytułu rozdziału pierwszego.

W kolejnym podrozdziale Doktorantka omawia mediację jako proces, w którym mediator odgrywa kluczową rolę. Zagadnienie omówione zostało z punktu widzenia interdyscyplinarnego, tj. lingwistycznej perspektywy mediatora, typologii praktyk mediacyjnych, aktualnego prawa międzynarodowego dotyczącego mediacji profesjonalnej, psychologii dyskursywnej mediacji oraz filozoficznej perspektywy wartości i emocji w

mediacji. I również tutaj – podobnie jak w pierwszym podrozdziale rozdziału pierwszego – warto by było zastanowić się, czy nie skrócić omówienia niektórych treści – szczególnie w części opisu perspektywy filozoficznej – a usunięte informacje przenieść do przypisów czy uwzględnić w artykule tematycznym.

Na pochwałę zasługuje krótki podrozdział, który stanowi zwięzłe podsumowanie pierwszego rozdziału.

Drugi rozdział teoretyczny dysertacji pt. *Architecture of Discourse: Literature review* (*Architektura dyskursu – przegląd literatury*), zawiera opis analizy dyskursu na podstawie przeglądu literatury w trzech obszarach: teorii dyskursu o charakterze zarówno fenomenologicznym, jak i ideacyjnym, dyskurs jako idea i aktywność oraz integracyjne teorie dyskursu. Pierwszy obszar obejmuje ontologiczne podejście do definicji dyskursu, semiologię i teorie semiotyczne, teorie językowo-semiotyczne oraz krytyczne podejście do dyskursu (CDA). Drugi obszar obejmuje teorię tekstu jako część teorii dyskursu, teorie modelowania komunikacji, pragma-dialektyczne modele narracji argumentacyjnej i teorie reprezentacji, teorię reprezentacji społeczności dyskursu oraz gatunkową teorię dyskursu. Trzeci obszar odnosi się do integracyjnych teorii dyskursu jako aktywności, teorii aktywności społecznej Habermasa, teorii działania tekstowego Fairclougha i przyczynowo-genetycznej integracyjnej perspektywy Profesor Iriny Oukhvanovej, podejścia i teoretycznego modelowania różnych dyskursów. Całość prześlędzonych teorii znajduje skrótowe podsumowanie w ostatnim podrozdziale rozdziału drugiego. Rozdział ciekawy, świadczy o odczytaniu Autorki w temacie dysertacji.

Rozdział trzeci pt. *Methodological approaches to practical analysis* (*Metodologiczne podejścia do analizy praktycznej*) tworzą dwie części: omówienie podstaw metodologicznych i opis projektu badawczego. Pierwsza część obejmuje sześć metodologicznych perspektyw badawczych, paradygmat badań jakościowych oraz rekonstrukcję jako podstawową metodę badawczą i metodę dyskursu argumentacyjnego. Druga część opisuje próbę badawczą, praktyczne problemy badawcze, techniki zbierania danych oraz procedurę analizy empirycznej.

Rozdziały IV, V i VI mają charakter empiryczny i stanowią omówienie przedstawionej sytuacji mediacyjnej z różnych punktów widzenia. Ogólna uwaga w odniesieniu do poszczególnych rozdziałów praktycznych jest następująca: zgromadzony materiał praktyczny – jednostkowego przykładu mediacji – nie jest w pełni wystarczający do opisu mediacji profesjonalnej. Wprawdzie Autorka ten jeden przypadek stara się przeanalizować wielokierunkowo, jednakże warto by było zrównoważyć bogaty materiał teoretyczny materiałem praktycznym. Oczywiście, zrozumiała jest trudność w uzyskaniu własnego

materiału empirycznego, jednak warto byłoby do analizy dodać inne przypadki mediacji profesjonalnej.

Rozdział czwarty pt. *Reconstruction of mediation process as a communicative action - A case of Parenting Plan Mediation (Rekonstrukcja procesu mediacji jako działania: Przypadek mediacji w sprawie planu rodzicielskiego)*, koncentruje się na związkach między mediacją a interakcją, strategiami komunikacji mediacyjnej a argumentacją oraz aktami mowy w mediacji, z naciskiem na akty illokucyjne i zamierzone akty perlokucyjne. Rozdział ciekawy, ale założenie metodologiczne wydzielenia dyrektywnych illokucyjnych aktów mowy – moim zdaniem – nie jest prawidłowo zinterpretowane, co odbija się na interpretacjach lingwistycznych.

Dyrektywne akty mowy, nazywane niekiedy w lingwistyce aktami pobudzającymi do działania, nie mają tylko jednej illokucji, lecz w zależności od typu aktu dyrektywnego można mówić o różnych illokucjach. Toteż trudno mówić o jednym dyrektywnym illokucyjnym akcie mowy, gdyż w zależności od sytuacji komunikacyjnej, mogą wystąpić różne dyrektywne akty mowy, np. akt mowy *rada*, który zawiera illokucję radzenia, akt mowy *prośba* z illokucją proszenia, akt mowy *groźba* z illokucją grożenia itd. Toteż przy analizie materiału należy rozpatrywać dany dyrektywny akt mowy z charakterystyczną dla niego illokucją (patrz szerzej: E. Kómorowska, U. Kantorczyk, T. Wesołowska, I. Łysakowa, *Pragmatyka dyrektywnych aktów mowy w języku niemieckim, polskim i rosyjskim*, Szczecin-Rostock 2008). Podobnie w innych typach aktów mowy, np. przy komisywnych aktach mowy, trzeba uwzględniać różne illokucje: dla aktu mowy *obietnica* illokucję obiecywania, inaczej przy komisywnym akcie mowy *zobowiązania* itd. Warto też przeanalizować, czym jest perlokucja i wykorzystać ją w analizie, np. przy określeniu aktu mowy *groźba*, perlokucją będzie towarzyszący mu strach. Tymi słowami pragnę zwrócić uwagę na precyzję opisu materiału badawczego, dla którego idealnie nadaje się metodologia pragmalingwistyczna z wykorzystaniem aktów mowy, ale trzeba to zrobić dokładnie.

Rozdział piąty, *Reconstruction of mediation process as a cognitive, affective and behavioural action - A case of Parenting Plan Mediation (Rekonstrukcja procesu mediacji jako działania poznawczego, afektywnego i behawioralnego - przypadek mediacji w sprawie planu rodzicielskiego)*, opiera się na aksjologicznej i psychologicznej analizie dyskursu mediacyjnego. Pierwsza z nich koncentruje się na rekonstrukcji wartości i emocji w procesie mediacji, podczas gdy druga skupia się na rekonstrukcji postaw i funkcji postaw w mediacji.

Szósty rozdział empiryczny, *Reconstruction and modelling of mediated discourse content-context structure in its functioning: A case of Parenting Plan Mediation*

Rekonstrukcja i modelowanie profesjonalnego dyskursu mediacyjnego w ramach jego dychotomii - organizacja i funkcjonowanie: przypadek mediacji planu rodzicielskiego), koncentruje się po pierwsze na rekonstrukcji treści-kontekstu w oparciu o reprezentację dyskursu za pomocą kategorii tekstowych zaktualizowanych w elementach strukturalnych mediacji w ramach omawianych dychotomii, po drugie na rekonstrukcji tematów i relacji w elementach strukturalnych mediacji, a po trzecie na rekonstrukcji dychotomii „strategie ukierunkowane na obiekt-podmiot” jako analiza weryfikacyjna.

Rozdział szósty kończy się – w założeniu Autorki – integracyjnym modelem funkcjonalnym dyskursu mediacyjnego jako zjawiska, idei i aktywności w ramach przyczynowego podejścia genetycznego (CGA) i przyczynowego modelowania genetycznego (CGA).

Reasumując, rozprawa doktorska Katarzyny Obierdy jest wielostronicowym studium profesjonalnej mediacji. Zaletą, a równocześnie momentami wadą pracy jest obszerny przegląd badań o charakterze interdyscyplinarnym. Z jednej strony chwała za to Doktorantce, która zgromadziła i przestudiowała tak obszerny przegląd literatury tematu, z drugiej zaś strony ten ogrom wiedzy może przytłaczać i powodować przysłonięcie podstawowego nurtu opisu, którym jest lingwistyka. Warto zatem część zawartego w dysertacji materiału teoretycznego skrócić, przesuwając naddane informacje do przypisów czy dając w przypisach odnośniki do określonych prac. Podstawowym mankamentem pracy jest zbyt skąpy materiał empiryczny, który stał się podstawą opisu materiału. Autorka nie miała możliwości przygotować samodzielnie autentycznego materiału badawczego. I jest to zrozumiałe. Natomiast dla pełniejszego opisu i równowagi w rozprawie między stroną teoretyczną i praktyczną dysertacji warto by było poszerzyć materiał badawczy o jeszcze inne odmienne tematycznie przypadki i na tej rozbudowanej bazie praktycznej przeprowadzić ponowną analizę. Proponuję również przemyśleć pragmatyczne aspekty funkcjonowania poszczególnych aktów mowy, by właściwie odnieść omawiane działania komunikacyjne i towarzyszące im perlokucje. Przy analizie materiału badawczego warto zwrócić również uwagę na fakt, które z werbalnych i pozawerbalnych kontekstów funkcjonowania określonych aktów mowy sprzyjają ujawnianiu się różnych sił illokucyjnych, jakie strategie pragmatyczne stosują rozmówcy w interakcjach czy też które z funkcji pragmatycznych odgrywają rolę w omawianych sytuacjach mediacyjnych itd. Tym samym sugeruję przeniesienie środka ciężkości w pracy na badania materiału z punktu widzenia pragmatyki, także ograniczenie treści niezwiązanych z analizą.

Na pochwałę zasługuje poprawny język angielski, starannie przygotowane przypisy, załączniki i bibliografia itd. I na tym tle dziwi niedopracowanie techniczne spisu treści: warto go poprawić w taki sposób, by tytuły i podtytuły rozdziałów nie wchodziły w linię, gdzie jest podana strona oraz właściwie wydzielić rozdziały i podrozdziały. Podobnie dopracowania wymaga wykaz tabel i rysunków. Zapewne przyczyną tych nieprawidłowości technicznych, które pojawiły się na tle pięknie przygotowanej technicznie całej rozprawy doktorskiej, jest program komputerowy, który przy wydruku przesunął wspomniane treści.

Biorąc pod uwagę nowatorstwo tematyczne i znaczenie przedstawionej rozprawy doktorskiej, bogactwo prześledzonej i opisanej literatury tematu, dobry naukowy język angielski, stwierdzam, że – pomimo wskazanych niedociągnięć – rozprawa doktorska **mgr Katarzyny Obierdy spełnia** wymogi określone w art. 187 Ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce" z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz.U. 2023 r. poz. 742 z późn. zm.) i w związku z tym wnoszę o dopuszczenie mgr Katarzyny Obierdy do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia Doktora Nauk Humanistycznych.

Ewa Komonowska